

Jørgen Jensen: Det er kun halvandet år siden, et lovforslag om forhøjelse af portoen sidst blev fremsat, og den vedtagne takstforhøjelse fik virkning fra den 15. marts og 1. april 1962, en del dog først fra 1. april 1963. Inflationen rider øjensynlig hurtigt i dette land, når den højtærede minister for offentlige arbejder nu igen kommer og beder om lov til at forhøje taksterne. Denne gang drejer det sig om et væsentlig større udsnit af tariffen end sidst, men også for avisportoen, der blev ganske pænt forhøjet sidste gang, foreslås nu nye forhøjelser.

Den højtærede ministers begrundelse for selve lovforslaget er dobbelt. Selve postvæsenet giver underskud, og dernæst stiger udgifterne i indeværende finansår så meget, at de helt opsluger de øgede indtægter fra sidste forhøjelse. Heraf drages så den konklusion, at det vil være rimeligt ud fra et forretningsmæssigt synspunkt at forhøje visse posttakster.

Det konservative folkeparti har den opfattelse, at principielt bør statens forskellige virksomheder hvile i sig selv og økonomisk altså være i balance. Stiger udgifterne, må indtægterne derfor forøges. Den vej at søge at begrænse udgifterne er der imidlertid også at gå. I hvilket omfang det er muligt, ved jeg ikke, men vi hører meget gerne om de rationaliseringsforanstaltninger, som postvæsenet har foretaget eller har planer om at gennemføre. Vi er naturligvis alle interesseret i en så rationel og billig drift som muligt.

Mod selve princippet økonomisk balance har vi altså ingen indvendinger at gøre. Alligevel kan mit parti ikke uden videre give blank accept til forslaget. Post- og telegrafvæsenet som helhed giver nemlig overskud, og så er det et spørgsmål, om det er rimeligt ud af det samlede regnskab at plukke den sektor, der giver underskud, og derefter forhøje taksterne. Logisk set skulle man vel så til gengæld nedsætte taksterne m. m. for den øvrige del af virksomheden, men herom er der ikke stillet forslag. Det er utvivlsomt i ikke ringe grad de samme kunder, fortrinsvis erhvervslivets hundredtusindvis af virksomheder, der i nogle henseender betaler for meget, i andre for lidt. Disse spørgsmål vil det være fornuftigt at få nærmere belyst i udvalget.

Enkeltheder i lovforslaget skal jeg ikke

gå ind på, hverken vedrørende de almindelige portotakster eller den særlige avis- og bladporto. I ikke ringe grad må det være erhvervslivet, der, hvis lovforslaget gennemføres, må betale de højere omkostninger. Sten lægges på sten, når det gælder vort omkostningsniveau, og staten holder sig så sandelig ikke tilbage. Tidligere i folketingsåret er der stillet forslag om højere jernbanetakster og nu altså dyrere porto. Når staten således viser vejen med prisstigninger, må befolkningen også forstå, at det er nødvendigt for erhvervenes virksomheder at forhøje deres priser i takt med stigningen i lønninger og andre omkostninger. Her kniber det imidlertid ofte med forståelsen. Det er klart, at det vil være langt bedre at holde hele omkostningsniveauet i ro.

Det er, så vidt jeg har forstået, ikke noget nyt, at selve postvæsenet giver underskud. Man kunne derfor rejse det spørgsmål: hvorfor skal takstforhøjelserne gennemføres netop nu? Man får let den tanke, at den høje regering gerne ser statens indtægter forøget som led i den almindelige finanspolitik, som ønskes ført i denne tid, da så mange vanskeligheder står foran os. Kort sagt, det peger noget i retning af en helhedsløsning, den helhedsløsning, som stadig væk står på dagsordenen. Jeg gætter derfor på, at dette lovforslags skæbne vil blive afgjort sammen med ordningen af en del andre ting.

Mit parti vil naturligvis gerne deltage i en udvalgsbehandling af lovforslaget med hensyn til dets tekniske indhold og økonomiske begrundelse, og vi vil i øvrigt afvente udviklingen også på andre områder.

Helge Larsen: Det er som nævnt kun halvandet år siden, vi sidst havde et forslag om portoforhøjelse til behandling, og det er naturligvis ikke med nogen overvældende glæde, vi igen må beskæftige os med et forslag som det, vi har til behandling i dag. Jeg kan imidlertid på mit partis vegne give tilslutning til det lovforslag, den højtærede minister for offentlige arbejder har fremsat, for vi erkender, at det ud fra kommercielle hensyn er rigtigt, at postvæsenets regnskab balancerer, og de forhøjelser, der her er foreslået, kan vi således tiltræde.